

naar Regjeringen har taget Initiativet og forelagt et saadant Forslag, som man ikke bør reise sig for. Men Alt, hvad der skeer, før end Regjeringen har taget Initiativet, vil, efter min Overbeviisning, være ubetimeligt. Jeg kan heller ikke fragaae, at jeg nærmest i dette Dieblit meget vilde beklage, dersom det skulde nogetsteds blive Tilfældet, at Rigsdagen ved disse Discussioner stillede sig selv i et andet Lys end det, hvori den hidtil har staaet. Rigsdagen har i disse skjæbnsvangre Aar erhvervet sig en Respect, som er vel for tjent; den har erhvervet sig Respect hos vore daværende Gjender; den har erhvervet sig Respect, ikke blot i Indlandet — det fulgte af sig selv —, men ogsaa udenfor Landet, og denne Respect har den erhvervet sig ved sin rolige og bestemte Holdning, ved sin Enighed med Kongen og sin Afholden fra alt det, som ikke laae i dens Attributer som lovgivende Forsamling, ved sin Afholden fra al Indgriben i Kongens og Regjeringens Styrelse af Landet. Den har ikke villet regjere, og det netop under de alvorlige og vanskelige Forhold, hvori Regjeringen og Styrelsen af Landet var saa vigtig. Nu derimod, da den anden Deel af det store politiske Drama ligger for, nemlig Pacificationen og Ordningen af Forholdene, kunde det maaskee siges og menes — vistnok meget imod hvad der er Tilfældet, og vistnok ogsaa meget mod Billighed —, at Rigsdagen netop ved Forslag af den Natur, som det foreliggende, gaaer ud af sin Egenkab som lovgivende Forsamling og paatager sig, om just ikke selv at lede og styre Regjeringen og organisere, saa dog at tvinge Kongens Regjering til at gjøre det paa en vis bestemt Maade, til en vis bestemt Tid og i en vis bestemt Retning. Jeg kunde kun beklage, at en saadan Dom skulde blive fældet, og jeg kunde kun beklage, at Ting skulde fremkomme, som kunde give Anledning dertil. Jeg har udtalt paa et andet Sted — og jeg maa ogsaa her udtale det igen, thi jeg er ikke besejret til at udtale noget Andet —, at Regjeringen maa forbeholde sig selv at vælge Tiden, Regjeringen maa selv forbeholde sig at tage Initiativet, naar Omstændighederne tillade det. I Det og Alt, jeg nævner ikke nogen speciel

Ting, maa Regjeringen forbeholde sig denne Frihed, og den maa have den, isald den skal udføre sin ansvarsfulde Forretning med Nogtighed, efter sin Overbeviisning og, saavidt den troer det, til Landets Bedste. Som en Følge deraf er jeg heller ikke besejret til at erklære, at Regjeringen til en vis bestemt Tid vil forelægge den eller den Gjenstand for denne eller hvilken som helst Rigsdag. En Prorogation af den nærværende Rigsdag med et saadant bestemt Formaal er altsaa en Ting, hvorom jeg ikke er besejret til at give noget Løfte.

Bjerring: Det turde hælde sig, at der iblandt det ærede Things Medlemmer kunde være En og Anden, der kunde have lagt Mærke til, at jeg i alle Lovgivningsarbejder, som angaae de indre Forhold, bestandig efter ringe Gyne har søgt at støtte saavel det nuværende Ministerium som alle de tidligere Ministerier, under hvilke jeg har havt den Ære at have Sæde paa Rigsdagen, uagtet intet af disse Ministerier er fremkaldt ved noget som helst Votum fra Rigsdagens Side, men bestandigt er dannet, jeg tør vel ikke sige ubetinget imod Rigsdagens Votum, men dog i Reglen saaledes, at netop de Medlemmer, som Rigsdagen skjænkede den største Tillid, ere blevne foranledigede til at udtræde af de forskellige Ministerier. Naar jeg imidlertid, som sagt, har støttet efter Gyne saavel dette som de tidligere Ministerier, saa har det været uden noget som helst personligt Hensyn, udelukkende fordi min Overbeviisning foreskrev mig at handle saaledes. Det er ligeledes uden noget som helst personligt Hensyn, og ligeledes paa Grund af en stærk Overbeviisning, at jeg anseer mig forpligtet til at erklære, at jeg derimod, hvad Styrelsen af de udenlandske Forhold angaaer, eller angaaende Ordningen af Statsdelenes indbyrdes Forhold, ikke kan have Tillid til det nærværende Ministerium, og jeg skal søge at begrunde, hvorpaa denne min Mangel af Tillid støtter sig.

Naar jeg ikke kan have en saadan Tillid til Ministeriet, at det vil styre disse Forhold til Landets sande Gavn, saa er det ingenlunde, fordi jeg nærer nogen Tvivl om, at det nuværende Ministerium følger strengt, hvad det